

Sygn. akt: II Cz 191 / 15

POSTANOWIENIE

dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

P. E.

przeciwko

J. C.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanej J. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt: XII C 231 / 14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 191/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt XII C 231/14, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 734 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c., zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie KM 17878/14 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy D. W. do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu wskazał, że powód P. E. wystąpił z pozwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego z 14 lipca 2011r w sprawie o sygn. akt I C 570/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem tego Sądu z dnia 9 stycznia 2012r. oraz wyroku Sądu Okręgowego z 29 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II Ca 784/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 9 stycznia 2012r., w ramach którego domagał się zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Powód powołał się na fakt zgłoszenia do potrącenia przysługującej jemu wierzytelności z wierzytelnością egzekwowaną przez pozwaną, co zdaniem Sądu Rejonowego prowadziło do uznania, że powód uprawdopodobnił swoje roszczenie – a zatem pierwszą z przesłanek udzielenia zabezpieczenia wskazaną w art. 730¹ k.p.c. Odmowa zabezpieczenia powództwa może natomiast prowadzić do wyegzekwowania wierzytelności objętej spornym tytułem wykonawczym, co z kolei uczyniłoby bezprzedmiotowym pozew złożony w niniejszej sprawie. Sąd uznał zatem, że powód wykazał także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu naruszenie art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie.

W uzasadnieniu podniosła, że Sąd bezpodstawnie ustalił, iż powód uprawdopodobnił roszczenie. Kwestionowała przysługiwanie powodowi roszczenia nadającego się do potrącenia, bowiem powód powołuje się na to, że należność ta zasądzona została na jego rzecz nakazem zapłaty z dnia 27 czerwca 2014 roku, jednakże pomija okoliczność, że pozwana zaskarżyła ten nakaz zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Podzielić należy ocenę poczynioną przez Sąd pierwszej instancji odnośnie zaistnienia w sprawie przesłanek warunkujących udzielenie zabezpieczenia roszczenia powoda. Niewątpliwie bowiem w świetle materiału zgromadzonego na tym etapie postępowania żądanie pozwu jawi się jako wiarygodne.

Z treści art. 730¹ § 1 k.p.c. wynika, iż udzielenie zabezpieczenia uwarunkowane jest wykazaniem prawdopodobieństwa istnienia roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Obie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Co ważne w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia Sąd nie bada kwestii merytorycznych dotyczących zgłoszonego żądania, a jedynie ocenia, czy uprawniony uprawdopodobnił istnienie roszczenia oraz interes prawny w uzyskaniu postulowanego zabezpieczenia (tak postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 6 kwietnia 2012 roku I Acz 693/12 Lex nr 1164100).

Uprawdopodobnienie oznacza uzasadnienie zgłoszonych twierdzeń, w tym przypadku twierdzeń o istnieniu roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, dające przekonanie o ich prawdopodobieństwie, będące wynikiem postępowania zmierzającego do poznania rzeczywistości, ale bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego wnioski może okazać się bezzasadny. Istotą postępowania zabezpieczającego, jako postępowania incydentalnego, nie jest uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy dokonywana przez sąd jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji. (postanowienie S.A. w Szczecinie z dnia 28.12.2006 roku, sygn. I ACz 1129/06, publ. Lex nr 516576; podobnie postanowienie S.A. we Wrocławiu z dnia 30.01.2012 roku, sygn. I ACz 67/12, publ. Lex nr 1108796)

W rozpoznawanej sprawie powód wystąpił z powództwem przeciwko wierzycielowi o pobawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jakim jest wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 14 lipca 2007r. i wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 grudnia 2011r., zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowieniem z 9 stycznia 2012r. i jednocześnie wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Jako podstawę powództwa i wniosku o zabezpieczenie powód wskazał, że przysługuje mu wobec pozwanej wierzytelność nadająca się do potrącenia. Podnoszona przez obowiązującą okoliczność, że stwierdzone nakazem zapłaty na rzecz wnioskodawcy należności zostały przez nią skutecznie zakwestionowane nie podważa jednak prawidłowości wydanego postanowienia, bo nie obala ani kwestii uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia, ani jego interesu prawnego w żądaniu udzielenia zabezpieczenia.

Przyjęty przez Sąd Rejonowy sposób zabezpieczenia roszczenia znajduje oparcie w art. 755§ 1 pkt 3 k.p.c., bowiem nie obciąża obowiązanej ponad miarę i daje wnioskodawcy (powodowi) wystarczające gwarancje zabezpieczenia jego interesów w granicach określonych w art.730¹ §2 kpc.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanej, jako niezasadne (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).